

Thơ: Ngọn Gió

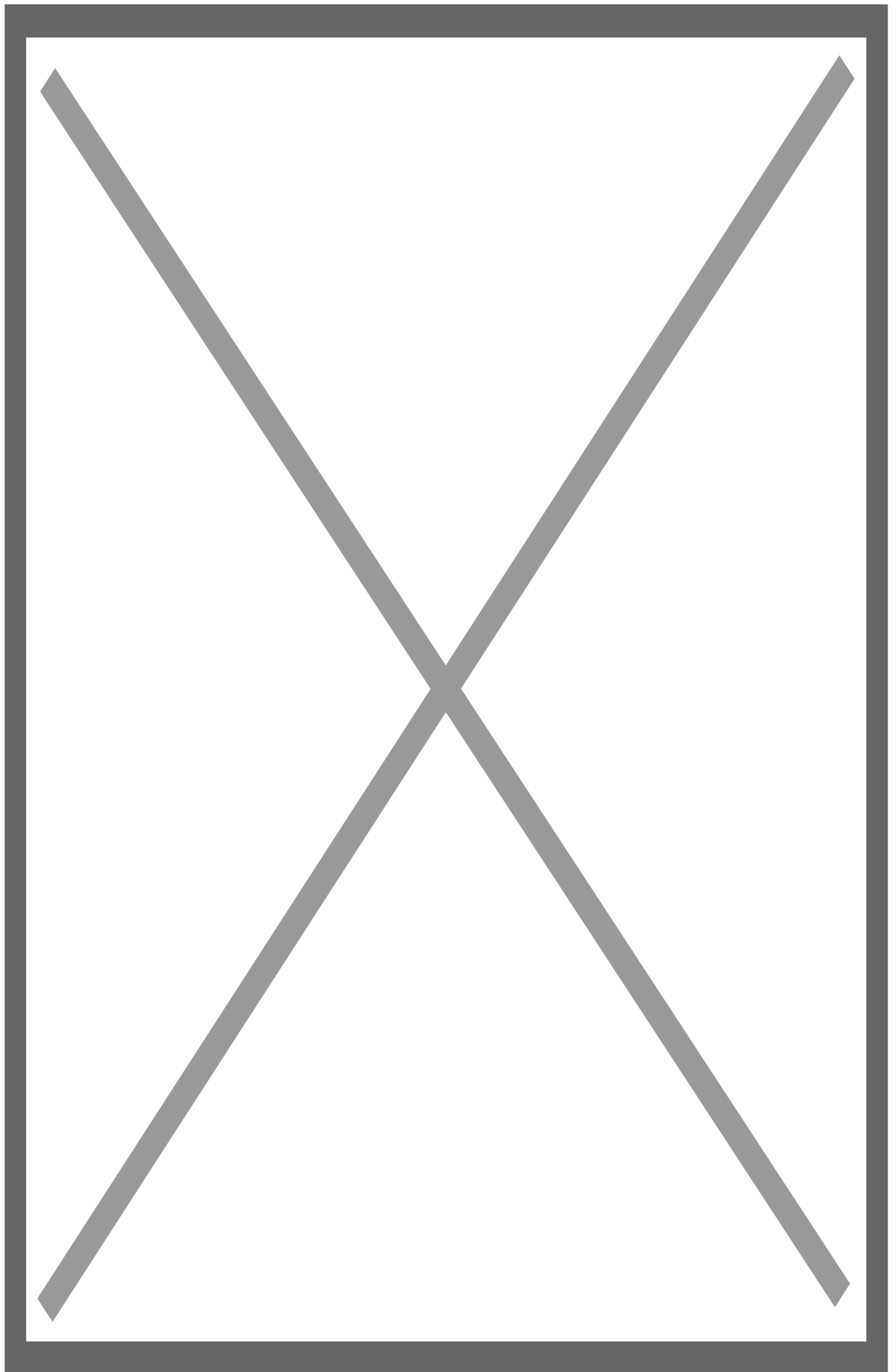
ISSN: 2734-9195 14:26 27/03/2024

**Ta từ ngọn gió muôn phương/Trở trần muôn lối
dặm trường có-không/Để rồi được-mất khôn
cùng...**

NGỌN GIÓ...

Ta từ ngọn gió trăm năm Đã mang tiền kiếp luân trầm đến đây Bàn chân vấp
phải mộng gầy Men theo triền kiếp phủ đầy u mê.

Người từ cát bụi bên lề Hóa mình một thuở đi về thương đau Từ ta một giấc mơ
đào Hư hao còn đó lệ nào còn vương.

Ta từ ngọn gió muôn phương Trở trần muôn lối dặm trường có-không Để rồi
được-mất khôn cùng Gieo về một khối não nùng bi thương.

Nay về trả mộng khói sương Đem gieo hạt giống nẻo đường đạo tâm Đêm nghe
hoa nở trong ngần Lời kinh đã tỉnh khói trầm bay bay.

Tác giả: Kim Thị Thu Trường Tiểu học Kim Hòa B, Kim Hòa, Cầu Ngang, Trà
Vinh